

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XCVI. Ut exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam. Ephes. c. 5. v. 27.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

cræ Crucis victoriam : devictas tres Orbis partes : hostium denique , Marentij , & Licinij serpentina capita , contrita , & contusa. *Jacobus Gresferus Tom. 3. de S. Cruce , l. 1. c. 5.*

Posset haud immeritò aureum hoc Numisma applicari in Insigne , relata à purissimâ DEI Genitrice victoriæ , in suâ Conceptione ; Laureata enim Constantini effigies quid aliud proderet , quàm constantiam , in nemine dignus , quàm in MARIA , lauro coronandam ? quæ sola constanter pura , nullum maculæ momentum admisit. Quid labarum Crucis , quàm partam in illâ , non nisi virtute Crucis , tam singularem de tartaro victoriam designaret ? Per tres deinde in labaro orbis , non quidem devictas tres Orbis partes , sed tria peccatorum genera , toti re-

liquo Orbi communiâ , à MARIA debellata , intelligere possemus. Contritus denique serpens , ad stipitem Crucis , in spiram convolutus , serpentem nobis infernalem ad vivum exprimeret , virtute ejusdem Crucis , à MARIA gloriosissimè in capite contritum , juxta illud : *Ipsa conteret caput tuum.* Sic enim verò eadem , quæ Constantino magno , magnæ non minùs , ac gloriosæ DEI Genitrici , sine labe conceptæ , debellatis hostibus , Insignia deservirent.

§ 7. Anagramma.

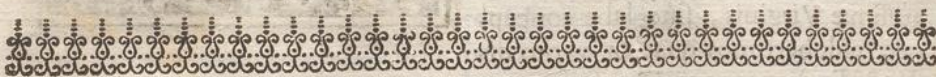
DeIpara , à Labe pVra , aC
MIRA tVteLa!

665

Agna pura es , O mei , ac mundi mira tutela!

Versio litteralis.

Ave Maria , gratiâ plena , Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XCVI.

§. I. Scriptura.

666. gLoriosa , sIne MaCVLâ ,
& rVgâ aDæ.

Ephes. c. 5. v. 27. *Ut exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam , non habentem maculam , aut rugam.*

Jerem.
c. 2. v. 22.

Zach. 6. 11.
v. 3.

EO jam antiquæ DEI Sponsæ , Synagogæ Judaicæ , diu tolerata devenerat perversitas , ut exprobrare illi meritò Omnipotens posset , quòd *maculata* esset usque adeò *in iniquitate suâ* , ut neque nitro , neque herbâ fullonum , Borith , elui posset : insuper *contracta* esset , instar rugæ , *anima sua in illâ*. Eam ob causam datus est illi à Christo , in ligno Crucis , libellus repudij , atque ex aperto ejus Sacratissimo latere , nova nupta prodijt Ecclesia ,

quæ sanguine , & aquâ lota , non haberet *maculam* , aut *rugam* ; adeò nimirum sollicitus impostèrum erat Christus , *ut exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam , non habentem maculam , aut rugam.* Cùm igitur sublata , per unius Hostiæ substitutionem , veterum Sacrificiorum differentiâ , novum Sacerdotium , *secundùm ordinem Melchisedech* , Christus instituisset : absterfis imperfectionum Legis antiquæ *maculis* , seniles Litteræ *rugæ* adeò simul explicuit , ut mysteriorum , sub illâ latentium veritas , optatâ gratiæ , ac Legis Evangelicæ novitate , per universum mox Orbem dilataretur. Magnum profectò mysterium , in Synagogâ , & Ecclesiâ !

Verùm non minus in Evâ , & MARIA mysterium est. Dedit namque illa , longè antè Synagogam ,

ma-

maculam, in gloriâ suâ, multò detestabiliorem, tristesque *rugas* naturæ humanæ indixit, quando Divini transgressione mandati, virum insuper ad illam inducendo, turpissimo genus omne humanum, & originali nævo adeò sædavit, ut floridus ille primævæ innocentia status in deforme, ac tot *rugis*, quot miserijs confectum senium abierit. Verùm benignissimus DEUS, ex gratioso Annæ utero novam prodire voluit Evam, MARIAM, bis pulchram, juxta illud: *Quàm pulchra es amica mea, quàm pulchra es!* quia nimirum non modò sine *maculâ*, verùm etiam sine *rugâ* conceptam. *pulchram*; quia sine labe criminis: & iterum *pulchram*; quia sine *rugâ* fomitis: ut, quemadmodum *gloriosam* sibi Christus voluit exhibere *Ecclēsiā*, non habentem *maculam*, aut *rugam*: sic *gloriosam* priùs sibi incarnando exhiberet Matrem, similiter omni *maculâ*, ac *rugâ* carentem: per quam etiam refarciretur magnum illud præjudicium, quod gratia DEI in alijs per peccatum passa est; cum enim nunquam gratia illa perfectè refarciri potuerit, nec in Lege naturæ per Cæremonias, nec in Lege scriptâ per Circumcisionem, nec in Lege Evangelicâ per Baptismum; quia per has Leges perfectissimum suum statum Divina gratia nunquam obtinuit: hinc status perfectionis aliter recompensandus, & alio modo refarciendus videbatur, nimirum per creationem immaculatæ Deiparæ, non habentis *maculam*, aut *rugam*: per quam actu omnia fuere refarcita, juxta illud Divi nostri Anglicani Archi-Episcopi: *Duravit autem hæc macula, in eorum substantijs, quousque venit, in carnem illa, de qua loquimur, Virgo MARIA.* ubi ulterius addit: *Viditque cuncta, quæ DEUS bona, & utiliter fecit, in eo statu, quo condita fuerunt, esse destiterunt, & per hanc Virginem in pristinum statum revocata sunt, ac restituta.* Quis igitur non applaudat Virgini adeò *gloriose*, soli, ex omnibus alijs hominibus, sine *macu-*

lâ, & *rugâ* Adæ conceptæ? Aufcultare, pro coronide, lubeat illud, quod Joannes Gerson, illustris Parisiensis Cancellarius, mirum in modum ergà gloriosam hanc DEI Matrem affectus, scriptum reliquit: Octo nimirum ille *rugosus*, ac deforme recenset vetulas, falsarias, & per omnia scelestas, juratas honoris immaculatæ Virginis adversarias, quæ inculpatam Conceptionis illius prodigiosæ puritatem semper atrodere, *maculamque*, ac *rugam* innocenti affingere omni modo contendunt: quarum detestabilia, hunc in modum, adducit nomina: *Littera occidens: Ratio litigiosa: Ratiocinatio Sophistica: Canonum superficies: Legis apparentia: Doctrina falsitas: Fabulosa Poesis, & Hæreseos suspicio.* Quibus tamen mox totidem opponit Virgines speciosas, absque *rugâ*, quæ ejus sine labe conceptæ gloriam, ac primigeniam innocentiam, junctis viribus, fortissimè tuentur, negantes in illâ omnem etiam momentaneam turpitudinem, exhibentesque per omnia gloriosam Deiparam, non habentem *maculam*, aut *rugam*: *Veram* scilicet *Theologiam: Rationem probabilem: Ecclesiæ auctoritatem: Decretum Canonicum: Jus Civile: Doctrinam bonam: Poesin mysticam, ac Fidem Religiosam.* Hiscè ultimis & nos jungamur, ac gloriosam sine *maculâ*, & *rugâ* Adæ Deiparam, ad mortem usque, fortiter defendamus!

§. 2. *Authoritas.*

THOMAS ARGENTINENSIS, DEI-667.
paræ pVrè ConCEPTæ
testis INSIGNIS.

1. *Virgo gloriosa, ex privilegio singulari, sic fuit præventa Spiritus Sancti gratiâ, quòd originali culpâ nunquam extirretur maculata.* Lib. 2. d. 30. q. 1. a. 3.
2. *Decuit DEI Filium, Virginem Matrem ab originali maculâ præservare; quia decuit, eum in propria Matre observare, ad quod obligatur quilibet homo, ex præcepto Divino.* Lib. 3. d. 3. q. 1. a. 1.

§. 3.

Cont. c. 4.
v. 1.

Anselm.
c. 11.

§. 3. Ratio.

EpIsCopVs eLeCtVs, gaVDere
668. soLet prIVILegIs, qVibVs
gaVDet, & frVItVr aCtV
ConseCratVs.

E piscopus semel canonicè electus, & confirmatus, ante actualem consecrationem, habet eadem privilegia, & jurisdictionem, quæ haberet, si actu jam esset consecratus: sic per electionem & confirmationem, immediatè subijcitur summo Pontifici: eximitur (si fuerit antè Regularis) à jugo Regulæ, seu Religionis, quatenus illa præjudicat auctoritati Episcopali: accipit eandem potestatem jurisdictionis regendi oves suas, hoc est, in judicando, puniendo, absolvendo, dispensando, visitando, beneficia, & privilegia conferendo, simulque omnium rerum temporalium eandem plenam administrationem, & potestatem. ut habetur in *c. nosli*, & *c. transmissam*. Ergo etiam Mater DEI semel electa, & confirmata, habebit eadem omnia privilegia, quæ habet, quando actu per Incarnationem, & Conceptionem, consecratur in Matrem DEI. Atqui Beata Virgo ab æterno fuit electa, & confirmata in Matrem DEI (ut alibi ostendimus) simulque ejus primaria privilegia sunt, quando actu per conceptionem fit Mater DEI: non esse inclusam in hoc præcepto: *Omnes in Adam moriuntur*: esse immunem ab omni peccato, tam actuali, quam originali: esse confirmatam in gratiâ &c. Ergo Beata Virgo, ab æterno, ante suam Conceptionem, gaudebat his privilegijs, nempe: esse immunem à peccato originali. Sicut igitur Episcopus, etiam ante consecrationem, pleno ore dicitur Episcopus: ita etiam Beata Virgo, pleno ore, ante incarnationem Verbi, in instanti propriæ Conceptionis, dici potest Mater. ut benè insinuat S. Petrus Chrysolog. *Quomodo non ante concep-*

tum mater, que post partum virgo mater? aut genitrix quando non? que seculorum generavit Auctorem?

§. 4. Historia.

VrsVLæ benInCasæ, pro DEI 669
Matre Labor.

B urfula Benincasa, Virgo Neapolitana, summæ erat, jam à teneris annis, ergà Beatissimam Virginem devotionis: cujus illud haud obscurum extitit indicium, quòd adhuc puella, quotiescunque domus paternæ scalas ascenderet, per singulos tamdiu gradus sistere consueverit, donec Salutationem Angelicam recitasset. Hæc facta adultior, non Eremitarum tantum Monasterium, sed & virginum Congregationem sub ejusdem Virginis patrocinio fundavit: Templum præterea ex Divinâ revelatione, sub Titulo Conceptionis immaculatæ, ex fundamentis ædificavit: cujus etiam Sacri Mysterij Imaginem pro Insignibus Congregationis, ac Monasterij sui assumpsit. Porro cum dictæ Marianæ Conceptionis Festivitate solenniissimâ quotannis Celebritate perageret, eodemque pacto in perpetuum celebrandam, in statutis suæ Congregationis ordinasset: contigit fortè in eodem Festo, ut ob pecuniarum defectum vocari Musici non possent, prout DEI famula cupiebat, ad immaculatos MARIE honores, cum debitâ & hætenus consuetâ Solennitate celebrandos. Eâ propter DEO rem totam lachrymabunda exposuit, promptamque pro opere voluntatem Virginis Filio obtulit: cum ecce! eodem mane Nobilium aliquis, Mariano cultui specialiter addictus, eâ de re à nemine requisitus, excellentissimos quosdam submitit Musicos, ad Missam, ac Vesperas solenniter in eadem Ecclesiâ decantandas. Nec mirum; mediante enim illibata Genitricis intercessione, omnes se gratias à DEO obtinuisse, ipsamet Benincasa pluries testata fuit: quæ, cum Marianis frequen-

ter

ter apparitionibus fuisset recreata, die tandem 20. Octobris, Anno 1618. placidissimè ac Sanctissimè vitam clausit, nullâ præcedente infirmitate, sed vehementi potiùs, erga DEUM, ejusque immaculatam Genitricem, amoris incendio resoluta, Anno ætatis suæ 68. *Ex Libro, in causâ Canonizationis edito Neapoli, Anno 1627. item Hippolyt. Marraccio in Lil. Marian.*

§. 5. *Symbolum.*

670. Elephas, Læsis Cæteris, In Iras arDentIor, MARIÆ fIgVra.

Fortis ut extremas Elephas mox ardet in iras,
Si videat læsas, ense recente, feras;
Vulnere sic maculæ reliquis ab origine læsis,
Ardet in extremas pura MARIA faces.

Indignatio mea, ipsa auxiliata est mihi.
Isaïæ. c. 63. v. 5.

§. 6. *Antiquitas.*

671. CIIrI, perfarVM RegIs, grandIs LiberaLItas.

Cum Cyrus, Perfarum Rex, die quâdam, hostem feliciter profligasset, ac spolia ab eodem plurima reportasset, vidit fortè gregariorum aliquis portionem ex omnibus opti-

mam, ac pretiosissimam: vidit, concupivit, & à Rege audacter petere non dubitavit. Quid ad hæc Cyrus? num fortè præsumptuosum hominem indignabundè à se repulit, petitionemque tantam denegavit? minimè: imò absque omni cunctatione, libentissimo animo, quod à milite desideratum erat, concessit. Gratias porò infinitas, pro ingenti hoc beneficio, referre exauditus miles incipiebat: quem Rex præveniens, *Tace!* inquit, *meum est rependere, & obligor profecto; quia occasionem dedisti optatissimam, quâ forem hodie, plus solito, liberalis: eapropter non eas tantum, quas mihi dicturus eras, gratias tibi rependo, verum insuper debere me, lubens profiteor.* Pauletti Dom. 3. post. Epiph.

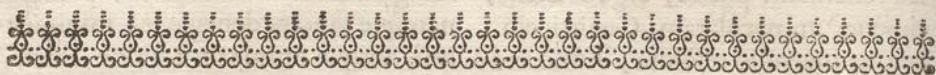
Quis, obsecro! felicius unquam hostem profligavit, quàm Christus, Rex gloriæ, Dominus fortis, & potens in pralio? quis opulentiora inimico detrahit spolia, quàm ille, qui infinito Sanguinis, ac Mortis suæ pretio, tam mortis, quàm tartari universi victor, genus humanum omne, totque animas, quot ex Adamo posteros, ex inferorum faucibus gloriosè eripuit? Veruntamen statim ab initio MARIA optimam partem elegit, dum immaculatam sibi Conceptionem, ac à peccato præservationem, è prævisis Redemptionis spolijs, ab eodem triumphatore Christo expetijt, ac incunctanter (in ipso nempe Conceptionis momento) impetravit. Dignum quidem, ac justum erat, infinitas pro recepto tam singulari beneficio grates rependere; verum quod Cyrus militi illi, hoc idem Unigenitus æterni Regis Filius MARIÆ reposuisse videtur: *Tace MARIA! meum est rependere, & obligor; quia occasionem dedisti, ut forem, in hoc extraordinario redimendi modo, in hæc præservazione, nulli alteri impensâ, plus solito liberalis; idcirco non modò grates tibi dico plurimas, sed insuper debere me fateor: adeò, ut hanc ipsam ob causam, in meam Te Matrem eligere, ac præ omnibus alijs, humanam ex Te carnem assumere cogitem, ac decernam.*

U u

§. 7.

§. 7. *Anagramma.*672. MVnDa, Integra à peCCato ,
opera IESV!*Munda, integra, immaculata, opera JESU!*

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XCVII.

§. I. *Scriptura.*673. segregatVs à peCCatorIbVs,
MatrIs Defensor.Hebr. c. 7. v. 26. *Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus.*

PRæclarum profectò, pro Virginis Deiparæ à peccato originali exemptione, hoc in textu, testimonium gentium Doctor attulit, tunc melius intelligendum, cum unum, alterumve Sacræ Scripturæ locum priùs in medium adduxerimus. ac primò quidem, notaturus aliquandò insigni contumeliâ, ac probro, filium suum Jonatham Saul, Matris illi delictum obiecit, vocavitque *Fili-
um mulieris, ultrò virum rapientis.* & sanè semper parentum delicta filijs exprobrantur, utpotè sanguinis necessitate proximò conjunctis. Decebatne ergò, DEI Filium, supremum nostrum Pontificem, secundum ordinem *Melchisedech*, habere Matrem, delicto originali infectam, quæ sibi deinde ignominiam, probrum, perpetuamque afferret infamiam? decebatne illum, ut propria Mater peccato commacularetur, & diaboli constitueretur mancipium? Minimè; *Talis enim decebat* (inquit Paulus) *ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus.* quomodò autem à peccatoribus dici possèt *segregatus*, si corpus ejus à matre *peccatrice* fuisset desumptum, cum quâ una extitisset caro? Decebat ergo, ut Matris, cui

i. Reg. 20.
v. 30.

iple erat conjunctissimus, ageret defensorem: felix enim, ut Ovidius cecinit:

Felix, qui quod amat, defendere fortiter audet.

Aliud quid, in rem nostram, in Genesî descriptum reperitur: Abrahamum scilicet famulo suo, ad conducendam filio Isâaco sponsam dimisso, expressè prohibuisse, ne fortè *peccatricem* adduceret. *non accipias*, inquit *uxorem filio meo, de filiabus Chanaanorum.* Si ergò Abraham adeò Sanctitatis extitit cultor, ut specialem gesserit curam, ne genti *peccatrici*, aut feminæ nequam, dilectus commisceretur filius, quis, quæso! sibi persuadebit, aeterno Patri non eandem, imò longè majorem fuisse curam, dandi Filio suo unigenito Matrem in terris, quæ detestabili peccati jugo subdita nunquam extiterit? & sanè, si ex Sapientis effato *similiter odio sunt DEO impius, & impietas ejus*, certè etiam MARIAM, tanquam impiam, odio habuisset, & ab eâ *segregari* omnî modo curâset, si tali illam peccato, vel ad momentum, infectam conspexisset: *segregari*, inquam, voluisset DEUS Pater ab assumptâ Filia, *segregari* Filius, à designatâ Matre, *segregari* Spiritus Sanctus ab electâ Sponsâ, quis autem talia credere præsumat? Verùm majora pro MARIÆ defensione audite! Christus ipsemet, utpotè summa Perfectio, & incomparabilis Sanctitas, nunquam peccavit, nec peccare potuit

Gen. c. 4.
v. 3.Sap. 14.
v. 9.